

6. Komiteen vedrørende arbejdstiden (dagsordenens punkt 7): 48 regerings-, 24 arbejdsgiver- og 36 arbejderrepræsentanter.
7. Komiteen vedrørende arbejderboliger (dagsordenens punkt 8): 50 regerings-, 25 arbejdsgiver- og 35 arbejderrepræsentanter.

Efter forslag fra forretningsudvalget nedsattes der endvidere en komité vedrørende ændringer i forretningsordenen, bestående af 16 regerings-, 4 arbejdsgiver- og 2 arbejderrepræsentanter.

Desuden nedsattes der i overensstemmelser med forretningsordenen følgende komiteer:

Komiteen til prøvelse af fuldmagter med 1 repræsentant for hver gruppe.

Komiteen vedrørende resolutioner med 44 regerings-, 11 arbejdsgiver- og 11 arbejderrepræsentanter.

Danmark havde følgende repræsentation i komiteerne:

Forretningsudvalget: *Einar Nielsen*.

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål: *Erik Dreyer*.

Komiteen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger: *Rise* med *Schade Poulsen* som suppleant.

Komiteen vedrørende stråling: *Drachmann*.

Komiteen vedrørende samarbejde: *Coln*, *Rise* med *Degerbøl* som suppleant og som stedfortrædende medlem¹⁾ fru *Edith Olsen*.

Komiteen vedrørende arbejdstid: *Dreyer* med *Vejlby* som suppleant; som stedfortrædende medlem *Rise* med *Due* som suppleant og ligeledes som stedfortrædende medlem *Frands Pedersen*.

Komiteen vedrørende arbejderboliger: fru *Hemmer Pihl*.

Resolutionskomiteen: *Einar Nielsen*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses over for generalsekretæren mod beskikkelse af nogen af de delegerede ved konferencen, behandles af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en indsigelse,

er dens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

Indsigelse mod delegationen fra det nationalistiske Kina (Formosa-regeringen): Komiteen afviste enstemmigt indsigelsen under hensyn til, at situationen ganske svarede til den, der havde foreligget ved samtlige konferencer siden 1950, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i De forenede Nationer stadig var uafklaret, og at De forenede Nationers generalforsamling senest den 22. november 1959 havde vedtaget at undlade at behandle spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter for det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter for Den kinesiske Folkerepublik.

Indsigelse mod delegationen fra Den dominikanske Republik, fremsat af repræsentanter for dominikanske arbejdere i landflygtighed: Komiteen afviste enstemmigt indsigelsen under hensyn til, at den ikke var underbygget med henvisning til faktiske forhold, dog at arbejderrepræsentanten bemærkede, at han ud fra den almindelige tilstand i Den dominikanske Republik måtte komme til den opfattelse, at delegationen fra Den dominikanske Republik ikke kunne repræsentere den arbejdende befolknings sande interesser.

Indsigelser mod arbejderrepræsentanterne fra Frankrig, Italien, Libyen, Panama og Den sydafrikanske Union afvistes enstemmigt af komiteen. Da det af oplysningerne vedrørende Sydafrika fremgik, at indfødte arbejdere — der udgør det overvældende flertal af Sydafrikas arbejdere — ikke kunne blive medlemmer af offentligt indregistrerede og anerkendte fagforeninger, fandt komiteen imidlertid anledning til at beklage en sådan forskelsbehandling mellem arbejdere under hensyn til race, en forskelsbehandling, som komiteen fandt stridende imod de grundprincipper for ILOs virksomhed, som er optaget i Philadelphia-deklarationen, der indgår som bestanddel af organisationens statutter.

Indsigelse mod den ungarske regerings-

¹⁾ Se fodnoten sp. 9.